

4 Ιουνίου 2018

«Κάλαμος γραμματέως.... χολη - γράφου!»

/ [Θεολογία και Ζωή](#)





Του Σεβ. Μητροπολίτου Πτολεμαΐδος κ. Εμμανουήλ

«Τάφος ανεωγμένος
ο λάρυγξ αυτών!...»
(Ψαλμικό)

Στο καμίνι της παγκόσμιας κρίσης και στις ακοές πολέμων ακούγονται και γράφονται από «πείρα οσίων ανδρών» πράγματα και θέσεις αήθεις και καινοφανείς.

Την ώρα που ο κόσμος καίγεται μέσα σε μια σειρά προβλημάτων και αδιεξόδων γραφίδες που εκχέουν χολή κατά των ιδίων συν – ασκητών αδελφών τους έρχονται να αυξήσουν την πάντοτε κριτική υποδιάθεση πάντων στο όνομα δήθεν του σκανδαλισμού κάποιων άλλων ...ποιών άραγε;

Την ίδια ώρα που κάποιοι πονούν στριφογυρίζοντας στο του πόνου κρεβάτι και ψελλίζουν με δύναμη ψυχής πιστεύουσας, Κύριε ελέησόν με την ίδια ώρα κάποιος – κάποιοι ζουν και γράφουν στο παραλήρημα μιας αγιότητας που αγνοεί τα του εαυτού της και γνωρίζοντας πάντα τα των άλλων επικρίνει καταδικάζει απορρίπτει και κατατάσσει στις δέλτους της κολάσεως τους «αντιθέτους....». Η

γλώσσα τους δολίζει και ο «κάλαμος» τους χολή – γράφει.

Μου κάνει τεράστια εντύπωση όταν στη Θεία Μετάληψη, αλλά και διάχυτα σ' όλο το Ευαγγέλιο επικρατεί η θέση σε βαθμό πίστης, ότι εγώ είμαι πρώτος των αμαρτωλών, πως μπορώ στη συνέχεια να είμαι κριτής πάντα των άλλων.

Αφού έχω την πρωτιά σε ότι πιο αμαρτωλό έχει συμβεί πάνω στη γη, πως μπορώ να μετατρέπομαι σε «καθολικό» κριτή των άλλων και μάλιστα των «συνιερουργών» αδελφών μου;;;...

Όσα ρητορικά ερωτήματα κι αν παραθέσω απάντηση δεν θα πάρω. Αυτή θα έλθει μέσα από την καρδιά μου όταν αυτή μέσα στην σιωπή της θα μου μιλήσει πιο εύγλωττα και πιο καθαρά, θα μου δώσει απαντήσεις ουρανού.

Μόλις το τελευταίο διάστημα άκουσα ότι ο «μεγάλος» αυτός αστροφυσικός που τελευταία έφυγε από την εδώ βιολογική ζωή, είχε πει σε μια από τις πολλές συνεντεύξεις του. «Οι θρησκείες είναι ένα παραμύθι για όσους φοβούνται το σκοτάδι!...»

Το άκουσα κι αυτό και η ψυχή μου «περίλυπος» εν αγωνία εκτενέστερον προσηύξατο!

Και τότε αποφάσισα αφού από βραδύς είχα διαβάσει ένα πικρόχολο άρθρο, που πετροβολεί ένα κεκοιμημένο όσιο, να γράψω αυτά που γράφω με προβληματισμό και ερωτήσεις.

Και ίσως μου πει κανείς και που καταθέτεις σκέψεις συ εν είδη έστω και ερωτημάτων θα επέλθει κάποια αλλαγή στη νοοτροπία του γράφοντος;!... Το σίγουρο είναι κατηγορηματικά όχι, άλλωστε ο λαός λέει πρώτα θα βγει η ψυχή και μετά

Οι γράφοντες κατά πάντων ενδυόμενοι με τον μανδύα της πλέον αντιθίκου «ηθικής», ξέρουν καλά να ταπεινοσχημούν και μέσα από αυτό το φοβερό νόσημα της ταπεινοσχημίας τους, – γελοιογραφία της ταπείνωσης, να κατηγοριοποιούν ανθρώπους και να τους προάγουν «εις το πυρ το εξώτερον!....»

Θεέ μου αυτή την εκκλησία αγάπησα «παιδιόθεν» ; και δεν το 'ξερα τότε!... Τι κρίμα !....

Τελευταία επισκέφθηκα έναν σύγχρονο άγιο της αρετής και της ησυχίας αυτόν που υπογράφει ελάχιστος εν αζύγοις !... Αυτός με δίδαξε άπειρα και πολύ περισσότερο από πολλά γραφόμενα ή κηρυττόμενα λόγια. Αυτός συγκλονιστικά με δίδαξε και μόνο βλεπόμενος, άνευ λόγων κρίσεως....

Κάποτε άκουγα συχνά και αυτό που αρχικά με εντυπωσίαζε, ότι το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο είναι αυτό της ερήμου και το μοναστήρι είναι ανώτερο από τις αίθουσες διδασκαλίας Πανεπιστημιακού τύπου....

Σήμερα διαβάζω μετά από τόσα χρόνια ότι ένας όσιος που δεν έκανε θεολογικές σπουδές δεν μπορεί να θεολογεί !!!....

Μα τι είναι τελικά η θεολογία , είναι επιστήμη; ή πράξη ζωής ; είναι θεωρία ή άσκηση ; είναι λόγος ή εμπειρία;

Τι κρίμα να γράφονται τέτοιες σκέψεις προς απάντησιν «τοις αδελφοίς» ή τοις «ψευδαδέλφους». Δεν ξέρω ποιοι ανήκουν σε ποιους πλέον. Τα 'χω χαμένα !

«Αγαπήσωμεν αλλήλους» διακηρύσσεται σε κάθε Θεία Λειτουργία μεταδιδόμενη μάλιστα και από ερτζιανά κύματα, αλλά κανένα «κύμα» αγάπης δεν νοιώθω να με αγγίζει !... Μάλλον και όχι μόνο δεν έμαθα καλά το «μάθημα» της αγάπης... με αγώνα και άσκηση!....

Ας είναι : ο «αεί» βλέπων Θεός γνωρίζει τις ο κρίνων και τις ο κρινόμενος. Τις ο μετανοών συνεχώς και τις ο αμετανόητος.

Αυτός θα κρίνει ως μόνος άγιος και δίκαιος ποιός γράφει με ιλαρότητα, ποιός ελεεί όλην την ημέραν, ποιός αληθινά αγαπά, ποιός ανταποδίδει της το της «ευεργεσίας το όφλημα», ποιός νοιώθει τον άλλον ως αδελφό του Χριστού, ποιός αληθινά ζει και κινείται μέσα στο του Χριστού Παρά - κλητο πνεύμα.

Ελθέ πνεύμα άγιον και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος... κατακρίσεως και από πάσης ασθένειας δακτυλο - δεκτισμού.

Το πνεύμα της Αληθείας ας οδηγεί το της σκέψεως μας υποκριτικών στην αλήθεια της αγάπης και στην αγάπη εν αληθεία - θέλει αρετή και τόλμη το άθλημα της αγάπης! - ότι η Κρίσις του Θεού εστί!!....